

საქმე №1/ბ-174-20

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

18 თებერვალი, 2020 წელი

თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **გ-----ის** სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **ი-----ის** მიმართ, დაბადებულის 1-----ს, საქართველოს მოქალაქის, პირადი №----- არასრული საშუალო განათლებით, დაოჯახებულის, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრების: ბ-----, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „დ“ ქ/პუნქტით;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 დეკემბრის განაჩენით,

ი-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის თანახმად აღნიშნული სასჯელი ჩაეთვალა პირობით, ხილო საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალა არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტა

მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

მსჯავრდებულ **ი-----ის** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდა.

ი-----ს სასჯელის მოხდის საერთო ვადაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო 2019 წლის 23 სექტემბრიდან 2019 წლის 20 ნოემბრის ჩათვლით.

ამავე განაჩენით ჯ-----ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 250 (ორასორმოცდაათი) საათის ოდენობით.

ჩ-----ა ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით.

ი-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა:

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ჯგუფურად.

ი-----ის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 22 სექტემბერს, დაახლოებით 21:00 საათზე, **ბ-----** -ში, **ი-----ის** საცხოვრებელ სახლში, **ი-----მა** მასთან არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ **ჟ-----ს**, მულთან **ხ-----ს**თან სატელეფონო მიმოწერის გამო, რამდენჯერმე დაარტყა ხელები სხეულის სხვადასხვა ადგილებში და თმით ითრია, ხოლო **ი-----ის** დედამ **ჯ-----ამ** ზურგში ჩაარტყა მუშტები, რის გამოც **ჟ-----მ** ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა **გ-----მა**, რომელმაც მოითხოვა **ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 დეკემბრის განაჩენში** ცვლილების შეტანა, კერძოდ, მსჯავრდებულ **ი-----ის**ათვის უფრო მკაცრი და სამართლიანი სასჯელის დანიშვნა. აპელანტმა მსჯავრდებულ **ჯ-----ას** და **ჩ-----ას** მიმართ მოითხოვა გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება.

ბრალდების მხარე სასჯელის დამძიმების საფუძველად მიუთითებს, რომ მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილია ჯანმრთელობის წინააღმდეგ მიმართული

დანაშაული. ბრალდების მხარე მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელი არის მსუბუქი და ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა **ი-----ის** მიერ განხორციელებულ ქმედებას. **ი-----ის** მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი, გარდა მის მიერ დანაშაულის ჩადენის აღიარებისა, დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ, დაზარალებულ - **ქ-----ს**, მოწმეების - **ს-----ს** გამოკითხვის ოქმებით, ვიზუალური დათვალიერების ოქმით, საცხოვრებელი სახლის დათვალიერების ოქმით, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმით და მასზე დართულ ფოტოილუსტრაციით, სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის **N-----** დასკვნით და სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

რაც შეეხება სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის გამკაცრების თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს ვინაიდან მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, ქმედების განხორციელების სახე, საზოგადოებრივი საშიშროება, ხასიათი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება, პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები და ისე განუსაზღვრა მას, სამართლიანი სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და მიიჩნევს, რომ დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

პალატა ყურადღებას მიაპყრობს იმ გარემოებას, რომ **ი-----მა** თავი ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაული, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად უნდა ჩაითვალოს. დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება გათვალისწინებული უნდა იყოს სასჯელის დანიშვნის დროს. საგულისხმოა ის გარემოებაც, რომ **ი-----მა** სადავოდ

არ გახადა ბრალდების მხარის მიერ საქმეზე შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო საქმეზე სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას. აქვე პალატა აღნიშნავს, რომ სასჯელის პირობით ჩათვლის და გამოსაცდელი ვადის დაწესების მიზანი არ არის დანაშაულის ჩამდენი პირის სისხლისსამართლებრივი ზემოქმედებისგან სრულად გათავისუფლება. გამოსაცდელი ვადა ის პირობაა, რომლის განმავლობაშიც მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა. გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ ი-----ი თითქმის ორი თვის განმავლობაში პატიმრობაში იმყოფებოდა.

ამასთან, სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალ გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება უფრო მკაცრი სასჯელის განსაზღვრის საფუძველი გამხდარიყო.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა მიიჩნევს, რომ ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 დეკემბრის განაჩენი ი-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ბოლნისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ გ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

ბოლნისის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 9 დეკემბრის განაჩენი ი-----ის მიმართ, დარჩეს უცვლელი;

ი-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის თანახმად აღნიშნული სასჯელი ჩათვალოს პირობით, ხილო საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, განაჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე მუხლის თანახმად, განემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ მსჯავრდებულ **ი-----ის** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმებულია.

ი-----ს სასჯელის მოხდის საერთო ვადაში ჩათვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2019 წლის 23 სექტემბრიდან 2019 წლის 20 ნოემბრის ჩათვლით.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თანახმად, საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, **ჟ-----ს** მობილური ტელეფონი დაუბრუნდეს **ჟ-----ს**.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოტანისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი